

v e r e n i g i n g

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Den Haag

Uitsl. voor verslagen en abonn.: DOVENETELWEG 57^a 2555 TD Den Haag tel. 684541

Secretariaat: KRAMSVOGELLAAN 29 2566 CB Den Haag tel. 254273

W E E K B L A D

26e jaargang nr. 29

nadruk verboden

26 maart 1982

x in de kantlijn betekent de vraag

" " " " het antwoord

Goeden avond vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar zoals u kunt weten. Nadenken is dus geboden, zeker op deze avond, nu u uit de zaal het onderwerp zelf dient te stellen. Wat is uw keus?

x de heilige geest

Het is moeilijk hier weer te zeggen " geen kommentaar, ofschoon het mij voor de lippen ligt. Vooruit dus maar. Onder " de h. geest" wordt iets vaags verstaan dat wordt voorgesteld in een gedaante die u op vele pleinen kunt aantreffen.

Het is de geest Gods en deze verschijnt naar men zegt in vele verschillende vormen zoals - b.v. - tijdens het eerste pinksterfeest waar de leerlingen van Jezus in quorum bijeen waren. Dezen zaten in het halfduister droefgeestig voor zich heen te staren toen opeens de geest hen beving met het geruis van de wind en in de gedaante van vurige tongen boven hunne hoofden kenbaar werd. M.a.w.: Wanneer het voorgaande een juiste beschrijving is moet het gehele gebeuren wel iets te maken hebben met je eigen uitstraling, je eigen aura. Het kan niet anders.

Nu weet ik wel, dat die H. Geest tegenwoordig overal bij wordt gehaald en dan vaak nog verkeerdelijk ook. Maar laat ons dan een proberen ons voor te stellen, wat dit dan in feite wel zou kunnen zijn.

" De leerlingen gingen uit en zij spraken in tongen." Zij spraken dus wel wartaal danwel hen vreemde talen. Want onder vreemde tongen wordt in bepaalde gemeenten glossalie verstaan.

" En een ieder verstond hen in hun eigen taal". Dat is interessant. Hier hebben wij te maken met een overdracht die kennelijk niets meer te maken heeft met normale menselijke communicatie. Er is iets " meer" dan normaal. En dit kan volgens mij niet alleen bestaan hebben in de leerlingen. Gezien het begrip moet het ook bestaan hebben in degenen die behoorden. Het is dus een toestand die wij niet zo maar kunnen personifieren, al doet men dit ook nog zo graag. Op grond van dit alles kan men de geest geen persoonlijkheid toekennen.

Indien het alleen een toestand zou zijn zou men het zelfs kunnen aanduiden als een functie van een gemeenschappelijk bewustzijn. Er bestaat immers een gemeenschappelijk menselijk bovenbewustzijn, een soort halve akasha kroniek plus vele recente invloeden waardoor je van alles en nog wat kunt aflezen.

Maar waar blijven wij dan met God? Volgens vele vooral christelijke geloofsvormen heeft God drie personen: de Vader, de Zoon en de Geest. Waaruit men zou kunnen afleiden dat de geest iets anders is dan de schepper en ook niet vereenzelvigd mag worden met de Christus. Toch zou hij deel uitmaken van het goddelijke. Wat het dan niet gemakkelijker maakt.

Een voorstelling hebben wij nog steeds niet van die geest, ofschoon wij nu weten dat deze in verschillende gedaanten kan verschijnen - waarbij voor mij wel duidelijk is dat een dergelijke verschijning evenals bij het waarnemen van een geest altans deels ook van de beschouwer af zal hangen. Verder is indien men dit alles als redelijk juist aanneemt duidelijk, dat onder de invloed hiervan vreemde dingen in het bewustzijn kunnen gebeuren.

Aha. Dan zou het kunnen zijn dat men in feite hier spreekt over een contact met een hogere wereld danwel een hoger bewustzijn waaruit gegevens tot ons komen of krachten en kwaliteiten tot ons komen. Indien dit echter het geval is zo kan ik mij maar moeilijk voorstellen dat die h. geest zich alleen maar op een enkele mens-zou richten of alleen op een bepaalde groep van mensen.

Wanneer de h. geest een goddelijke functie is die uitreikt naar het bewustzijn zo moet die geest zich overal volgens mij kunnen manifesteren en - sprekende vanuit ons standpunt - zich ook willen manifesteren.

Maar nog steeds reem ik aan dat die h. geest - vanuit ons standpunt - een toestand is. En wel een toestand waardoor de hoogste waarden van goddelijke of desnoods geestelijke aard - dat kan dus verschillen - zich kunnen manifesteren binnen degene die de juiste instelling heeft.

Wanneer dit gebeurd bestaat de mogelijkheid - maar niet de zekerheid - dat de aura van de persoon hierdoor verandert en zo bepaalde verschijnselen ook voor anderen kenbaar worden. Deze zouden gezien de bekende feiten o.m. kunnen bestaan uit: lichtend aureool, vlamme tongen e.d. Zelfs een duif zien kan daarbij behoren. Maar evengoed een toestand van verheerlijking, een tijdelijk los schijnen van de zwaartekracht en dergelijke verschijnselen.

Helaas kunnen al die verschijnselen mede verklaard worden door de paranormale kwaliteiten die sommige mensen kennelijk bezitten. Wat weer een moeilijkheid betekent. Want de verschijnselen die men als bewijs voor het optreden van de h. geest beschouwt kunnen dus psychisch door de personen die er door getroffen worden zelf worden veroorzaakt. Zo goed als bepaalde "ingevingen" het resultaat zouden kunnen zijn van onbewuste helderziendheid en vele visieoenen die aan de h. geest toegeschreven worden volgens de modernste ervaringen evenzeer voort zouden kunnen komen uit helderziendheid in ruimte en tijd.

Kortom: elk verschijnsel dat in bepaalde groepen specifiek aan die H. geest wordt toegeschreven kan volgens de huidige stand van de parapsychologie ook op andere wijze ontstaan.

Volgens mij kan het dan niet om de verschijnselen zelf gaan maar zal men eerder moeten denken aan een kracht waardoor kwaliteiten die in de mens zelf berusten opeens actief worden. en daarmee kan ik dan een, zij het vage, konklusie trekken ofschoon het voorgaande wel kippevel bezorgd zal hebben aan elke theoloog irnen het christelijke geloof.

Ik stel het mij dan ongeveer als volgt voor: God is kracht. Een onbekende kracht. Of wij deze personifieren of niet doet daarbij niet terzake. De kracht zelf of haar bron is ons onbekend en, gezien ons wezen en standpunt op het ogenblik, voor ons als wezen of geheel in ieder geval onkenbaar.

Wij erkennen bepaalde verschijnselen die door deze onbekende kracht veroorzaakt schijnen te worden. Wij plegen deze te zien als afzonderlijke persoonlijkheden of krachten en benoemen dezen als waren het goden. Eén van deze krachten is dan de h. geest.

Deze h. geest zou dus een uiting zijn van een bepaalde kracht waarvan wij de werking op een zekere wijze plegen te ondergaan. Wij kunnen nu wel allerhande voorwaarden gaan stellen om die verschijnselen als komende van de h. geest te kunnen beschouwen, maar mij dunkt dat dezen niet terzake dienende zijn omdat wij nu eenmaal niet in staat zijn uit te maken wat God is en wat een deel van zijn wezen voor ons al dan niet zou kunnen betekenen en onder welke omstandigheden.

Wij kunnen alleen met enige zekerheid stellen dat een dergelijke kracht er kennelijk is en dat, wanneer deze kracht ons beroert, hierdoor in ons bewustzijn iets wordt gewekt, een plotseling besef zal kunnen ontstaan en zelfs opeens krachten en gaven die in ons berusten tot kenbare ontwikkeling kunnen komen.

In het christendom hoor je steeds weer roepen: de h. geest dale over u neder, H. geest kom tot ons", waarbij men kennelijk ook nog aanneemt dat een mens door deze aanroeping van de h. geest beroerd kan worden en tijdelijk in een of meer opzichten bovenmenselijk kan worden; en wel bijzonder binnen het christendom.

Maar soortgelijke dingen tref ik ook elders aan: Wij kennen in bepaalde godsdiensten tempeldansen waarbij een of meer tempeldansers (essen) tijdelijk tot representant worden vaneen hogere of lagere godheid. Heeft dit dan mogelijk ook met die h. geest te maken?

Wat dat betreft kunnen wij ook kijken naar zaken die algemeen als duister worden beschouwd, zoals voodoo. Ook bij bepaalde voodoo-achtige rituelen kennen wij het aanroepen en/of dansen, gevolgd door het bezeten worden van een of meer personen door een of meerdere "geesten". Dezen geven dan voorspellingen of profetien.

Bij de lama's in Tibet bestonden eveneens gebruiken als de z.g. demonendans waarbij ook een medium te pas komt. Dit medium vormde eerst het toneel van een strijd tussen de krachten van goed en kwaad. Uiteindelijk daalt er iets neder in die persoon - of wordt er iets in die persoon gewekt - waardoor deze gemeenlijk met vervormde en knarsende stem - in onbegrijpelijke woorden begint te spreken. Dit laatste is natuurlijk erg prettig voor de priesters die de taal van de god of demon voor de gelovigen vertalen: zij kunnen zeggen wat zij willen, want niemand snapt wat het medium zegt. Zo worden o.m. prognosen uitgesproken maar ook dreigingen en raadgevingen komen door.

Dit zijn enkele voorbeelden uit een gehele reeks van verschijnselen die elk wel anders benoemd worden, maar toch een gemeenschappelijke factor behelzen: het bewustzijn van een mens verandert of wordt verdrongen door een bewustzijn dat bovenmenselijk schijnt te zijn.

Waarom moet ik dan nog zeggen dat de h. geest de enige is die dit kan. Of, indien ik al vast wil blijven houden aan die h. geest, waarom zou ik er dan bij blijven dat deze alleen op kan treden binnen bepaalde gemeenschappen terwijl elders het verschijnsel wordt veroorzaakt door demonen?

Mij lijkt dit kolder te zijn. Alsof mensen zouden zeggen: wanneer de suiker in het pakje van a zit is zij goed en zoet, maar in het pakje b is het vergif.

Mij lijkt het redelijker de h. geest voor al deze dingen aansprakelijk te stellen indien je altans je daarop wilt beroepen. Maar dan blijkt nog steeds dat die h. geest niet onder alle omstandigheden optreedt: Deze geest wordt kenbaar of uit zich middels mensen kennelijk alleen op ogenblikken dat er bepaalde spanningen of gevaren ontstaan, er een bepaalde kocentratie of overspanning bestaat, danwel wanneer een mens, in mystieke beschouwingen verzonken, tijdelijk a.h.w. afstand doet van zijn eigen persoonlijkheid.

Indien het zo is vraag ik mij echter wel af, hoe men er toe komt om het werken van die h. geest aan een bepaalde functie te verbinden. Men kan mag voor mij wel zeggen dat de h. geest een bisschop of priester kan inspireren. Waarom niet. Het is een mens en de man kan er uiteindelijk soms ook niet veel aan doen dat hij dit baantje heeft.

Maar wanneer men gaat zeggen " zodra de paus ex cathedra een uitspraak in zake het geloof doet dan geschiedt dit in onfeilbaarheid want dan spreekt door hem de h. geest, zo maak ik toch wel even bezwaar en enige aantekeningen.

In de eerste plaats: doet de paus die uitspraak spontaan en geheel zelf, of wordt die uitspraak door anderen ontworpen en wordt zij alleen door die paus voorgelezen? Indien dit laatste het geval zou zijn kan er nooit sprake zijn van een h. geest die op dat ogenblik door die paus spreekt.

Wanneer het een leerstuk is zo blijkt dit veelal mede te slaan op kerkpolitiek. Ik kan niet aannemen dat in een dergelijk geval de h. geest daarbij betrokken zou zijn. Want een dergelijke deel van God zal zich toch wel niet bemoeien met de machtspolitiek - dat is het in feite - die binnen bepaalde religieuze gemeenschappen wordt bedreven?

Maar wanneer ik dit niet van de paus behoef te geloven dan behoef ik dit ook niet aan te nemen omtrent enige dominee, hoe zwaar in de leer deze ook moge zijn.

Terzijde: het is wel typisch dat naarmate de dominee " zwaarder" is ook de engelenvleugels die hij zich aanmeet groter schijnen te zijn. Mogelijk is dat dan een kwestie van eigen gewicht en n oodzakelijke spanwijdte om te kunnen vliegen.

Ik kan geloven dat iemand of dit nu een priester is, een doodgewoon mens dof een kind dat niet beter weet, desnoods zelfs iemand die zijns ondanks in een bepaalde situatie betrokken wordt opeen bevangen wordt door een kracht, een visie, waarmede men zelf geen raad meer weet. Iets dus wat geheel afwijkt van hetgeen die mens normaal is en normaal denkt. Ik kan mij voorstellen dat zo iemand dan dingen doet of zegt waarvan ook hijzelf zich later af zal vragen " Mijn God, waat zijn die zaken vandaan gekomen."

Ik ben zelfs bereid te zeggen dat dit voor mij dan een manifestatie is van de goddelijke functie die wij benomen als de h. geest en in wezen een kracht is die in ons bewustzijn mogelijkheden wekt die daarin wel sluimeren, maar nooit ontwaakt zouden zijn wanneer deze kracht niet zou zijn opgetreden.

x Dat kan dus op elk ogenblik van de dag gebeuren, op je werk kun je door die h. geest bevangen worden. Of moeten de omstandigheden daarvoor gevoelig zijn?

- U zal moet daarvoor dan gevoelig zijn, niet de omstandigheden. Het is denkbaar dat u in een toestand van spanning en kocentratie

verkeert waarbij- vergeet dit niet, want er zijn kennelijk altijd ook bepaalde ethische zaken bij betrokken en gaat meer om het innerlijk van de mens dan om uiterlijkheden - u inderdaad iets dergelijkservaart.

U bent dus midden in uw werk en wordt oversluierd door dit denker, in verband met een probleem. Dan is het mogelijk dat u terwijl u werkt, een formulier in zit te vullen, geld zit te tellen of ander werk doet, u opeens weet, zo is het, zo moet het enz.

Maar wees verstandig en zeg het niet meteen hardop. Anders krijgt u ruzie met uw baas of erger. Dat is menige profeet ook gebeurd. In het verleden dan.

Indien u het niet erg vindt nog enkele opmerkingen van mijn kant in verband met het onderwerp. Het bevreedt mij dat er zoveel mensen zijn die zeker menen te weten: een medium? Dat kunnen alleen kwade geesten zijn. Waar halen zij de wijsheid vandaan? Soms wordt het nog erger gemaakt: een medium is een mens die door de duivel bezeten wordt of een oplichter die van de goedgelovigheid van de mensen gebruik maakt.

Toch zijn dit dezelfde mensen die geloven in de goddelijke zending van de bijbelse profeten, de onfeilbaarheid van de paus, de directe uitwerking van de zegeningen van de dominee, de hemel die je onmiddellijk verkrijgt wanneer je maar zo slim bent meteen nadat je gedoopt bent te overlijden en dergelijke zaken meer.

Die mensen zou ik wel eens willen vragen hoe zij daar aan komen. Zij zitten altijd maar met die h. geest te werken. Wanneer het er op aankomt is die h. geest de werkelijke basis van alles wat zij geloven. Of zijn het soms niet de apostelen die, gewogen door de h. geest, zijn uitgegaan om Jezus' leer uit te dragen?

Maar wanneer er nu soortgelijke verschijnselen komen in uw dagen mensen, wanneer er iemand komt die profeteert, een mens opeens dingen zegt die wat verder gaan dan men zou verwachten krachten ont-plooit die niet meer normaal verklaard kunnen worden, dan is dat voor u werk van de duivel?

Beste mensen, jullie zijn zover vastgeroest in jullie eigen dogmata dat, zo de h. geest op dit ogenblik en direct een mens uit uw midden zou beïnvloeden, u deze nog het liefst meteen zoudt ste-ninven of kruisigen. Net zoals de joden met Jezus hebben gedaan.

En wat dit betreft geen excuses mijnerzijds: de joden waren toevallig het v lk waar Jezus onder leefde. Maar zoals een vriend van mij al eens heeft gezegd: Wanneer Jezus in Nederland zou opstaan, werken en preken zo ging hij al lereerst de bak in wegens onbevoegde uit-oefening van de geneeskunde, daarna zou hij veroordeeld worden wegens bolediging van het gezag en uiteindelijk zou hij als onverbeterlijk in een gekkenh is terecht komen.

Die vriend had geen ongelijk. Want de mensen hebben altijd weer weinig behoefte aan goddelijke openbaringen, maar zoeken altijd weer de bevestiging van hun eigen denkbeelden. Daarom eisen zij voor zich een monopolie op de waarheid op, inclusief het werken van de h. geest.

Maar indien die h. geest een deel van God is- en dat beweert men toch - dan is die h. geest een deel van ons allen. Want wij bestaan in, uit en door God. Zonder hem bestaan wij niet. Dat vertellen zij je toch? God heeft ons geschapen, God houdt ons in stand?

Maar veronderstelt men dan werkelijk, dat de eigen groep apart geschapen werd en dat de Heer zijn h. geest eerst heeft opgeborgen oor hij met de rest aan het werk ging?

Dan leeft die h. geest in elke mens, maar die mens zal alleen onder bepaalde kondities het contact krijgen waardoor het geheel - en volgens min niet alleen een stukje geest, maar de totale scheppende kracht - van het in hem liggende werkzaam wordt.

De uiting van een dergelijke mens zal dan op dat ogenblik niet meer volgens bepaalde regels verlopen, maar geheel zijn aangepast aan de waarheid en de werkelijkheid zoals die op dat ogenblik in en voor die mens bestaan. Een van die voorwaarden is, dat je niet alleen in jezelf verdiept moogt zijn.

Ojés. Dan is het geen wonder dat hij in bepaalde kringen niet zo vaak en duidelijk kenbaar tot uiting komt, die h. geest. Ik vrees b.v. dat, wanneer binnen het kabinet de h. geest zich middels een van de ministers zou manifesteren de premier onmiddellijk zou worden bevangen door een intestinale inkontinentie of ineens op reis zou moeten naar het een of andere tropisch en vooral vrijzinnig land

En de heer den Uyl zou, naar ik vermoed, zuchtend en kreunend ineens zakken en stamelen hoe kun je zo onjuist het echte socialisme interpreteren. En van de anderen kan ik maar beter niet spreken. Ter Louw b.v. zou onmiddellijk nagaan of er mogelijk stemmen winst in zit.

Ik maak er maar even een grap van. Maar het benadert de werkelijkheid in feite heel aardig. Is dat niet diep treurig? Daar zitten wij dan in een grotendeels zich christelijk hetende wereld die spreekt over goddelijke liefde, zich steeds weer op de borstslaande over het feit, dat zij door de h. geest worden geleid.

En wat produceert die wereld? Atoom raketten, computers, werkeloosheid, terreur, uitbuiting. Dit alles in de naam van de Almachtige God, Onze Vader en bezielde door de H. Geest die over ons neerdaalt. Is het niet om van de kotsen?

Het zou beter zijn wanneer de mensen eindelijk weer eens afstand zouden nemen van het denkbeeld dat God alleen via de hiërarchieke kanalen - en zo mogelijk tegen betaling - te benaderen is.

Ik zou wensen dat de mensen eindelijk eens zouden gaan begrijpen dat de zaken die zij God en de h. geest noemen in elk van hen leven. Dat dezen door elk van hen kunnen werken en dat, wanneer je werkelijk niet meer weet hoe of wat, je net zo stom en dwaas moogt zijn als de leerlingen die samen zaten in de korenmaekt in Jeruzalem: mensen die alleen nog maar jammerden dat de meester dood was en voorstelden om maar zo snel mogelijk te vluchten.

Mensen die alles meenden verloren te hebben, maar één ding niet prijs gaven: het geloof dat Jezus hen had gegeven en bijgebracht.

Denkt u niet dat, wanneer u er net zo bij zit, u in de steek gelaten zult worden. Al zijn er dan geen vurige tongen, iets in u komt in beweging.

Wanneer u werkelijk gelooft in een god van liefde, in een god die lichtend is, een god die waarheid is, meent u dan werkelijk dat er toch niets in u zal gebeuren? Denkt u niet dat u dan opeens toch zoudt weten welke weg u nu beter verder kunt gaan? Dat u mogelijk een oplossing zult vinden die mogelijk niet geheel volgens de geldende regels is, maar die wel precies past bij de situatie waarin u verkeert en u zo de mogelijkheid geeft weer iets te zijn voor anderen en jezelf in te schakelen in activiteiten en werken zodat ook jij vindt wat je wezenlijk nodig hebt?

U vroeg mij te spreken over de h. geest. Liefst had ik gezegd: geen commentaar. Het zijn onderwerpen waar je zoveel kanten mee uitkunt dat het bijna onvoorstelbaar is.

Ik denk dat wanneer je spreekt met 50 verschillende theologen over de h. geest, wanneer je doordringt tot achter de geijkte formules, er opeens wel 50 verschillende h. geesten schijnen te bestaan. Want wij weten met die dingen immers geen raad? Eén ding weet ik echter wel: er is een kracht die al datgene doet wat men aan die h. geest toeschrijft.

Ik benoemd die kracht niet. Noemt u ze voorlopig maar h. geest wanneer u dit wenst. Ik stel, dat deze kracht kan werken in elke mens en in elke geest. Ik stel dat zij altijd zal werken waar een mens in wanhoop, in erkenning van eigen hulpeloosheid toch een beroep doet op het hoogste dat hij kent om zo een weg te vinden waardoor hij iets betekenen kan, niet voor zichzelf, maar voor anderen, voor het geheel.

In die vorm geloof ik in de H. Geest. En al die andere vormen? Degenen die daarin geloven zullen wel eerlijk zijn, maar al je het mij vraagt kunnen zij van mij de geest achterna krijgen, want die hebben zij m.i. hard nodig. Komentaar?

x Wat verstaat u precies onder akasha, bestaat het werkelijk of is het iets theoretisch?

- De akasha kroniek is, volgens het denken waarin de term ontstaan is, een kroniek waarin alle daden en gedachten zijn vastgelegd. Ik heb de term vergelijkend gebruikt met het z.g. gemeenschappelijk bovenbewustzijn; een andere term.

Van dit laatste weet ik zeker dat het bestaat. Dit kan dan omschreven worden als: het geheel van alle gedachten die op aarde bestaan en een groot gedeelte van de emoties die op aarde bestaan; dit samengevoegd tot een soort sfeer waarin vooral de belangrijke en intense gedachten een zeer lange tijd aanwezig blijven.

Ben je harmonisch met deze sfeer of een deel ervan dan ontlaadt het deel waarmede je harmonisch bent zich op jou en openbaart zich dan meestal in de vorm van een inspiratie.

U ziet het, ik kan het nog netjes zeggen ook. Dus denk nu niet: hij heeft zo zitten schelden, hij kan niet anders. En nu wij hier doorheen zijn kunnen wij nog een tweede punt aansnijden.

- i k h i j e n w i j m e n s e n

x Alweer een wat dubieus onderwerp: Ik ken een hoop mensen die steeds spreken over wij in de hoop dat zij overrompeld kunnen worden.

Of is het niet vreemd dat mensen die sterk aan zich denken en druk bezig zijn zich naar boven te werken steeds weer tot anderen roepen: wij moeten pal staan, ik sta achter u en samen moeten wij het duidelijk maken dat z i j ongelijk hebben.

Maar zijn er eigenlijk wel ik, hij en zij mensen? U stelt dit zo en volgt mogelijk een bepaalde indeling. Maar ik stel dan maar eerst eens duidelijk, dat elke mens in principe een ik-mens is.

Want elke mens denkt vanuit zichzelf en elke mens beleeft de wereld toch een beetje anders dan een ander. Elke mens reageert ook steeds weer niet op grond van alles wat er buiten hem bestaat, maar op grond van de dromen die hij in zichzelf draagt.

Nu zijn er mensen die ontdekken dat zij met anderen iets en soms veel gemeen hebben. Die ander wordt voor hen dan in de vorm waarin deze erkend wordt, een deel van eigen ego. Gelijktijdig beseft hij zich en de ander als meervoudige persoonlijkheid. Zo ontstaat het wij.

Een mens die in de wereld voldoende echo vindt voor datgene

wat er aan dromen en werkelijkheidsbesef in hem leeft zal spreken over wij en ziet dit dan als een eenheid.

Maar hoemeer je dus bezig bent met het zoeken naar die eenheid, hoe waarschijnlijker het wordt dat er groepen en personen bestaan waarmee je meent nooit contact kunnen krijgen. Dezen spreek je dan aan als "zij".

De beste ik-mensen gaan uit van het standpunt, dat zij met hen niets te maken hebben. Zolang ik, zo redeneert men dan, maar alles zo goed doe als ik kan, als wij mogelijk kunnen maken, voldoe ik aan alles wat ik moet zijn. Wanneer zij het anders doen moeten zij dit zelf weten.

De slechtere ik mensen redeneren echter: wanneer ik zeg dat het goed is en ik heb zoveel medestanders daarin, dan moet het wel voor een ieder goed zijn en dus moeten zij de moed niet hebben er tegenin te gaan, anders zal ik hen...Men heeft het recht eenvoudig niet om anders te zijn, te denken, te leven.

En de konklusie is dan, dat zij dus overwonnen moeten worden. Overwonnen kun je in bpaalde kringen ook vervangen door "bekeerd". Wat echter gezien de bedoeling die er achter schuilt meestal op hetzelfde neer zal komen.

Wanneer u dus spreekt over ik, zij en wij mensen dan zie ik dit als een omschrijving van een package deal. De kwaliteiten schuilen in elke mens. Het is de wijze waarop wij met dit alles leven waardoor duidelijk wordt wat de package is en wat wij zijn. Nu ja, er zijn heel wat mensen die zozeer ik denken dat zij heel blij zijn wanneer zij in het ongereede zijn geraakt. Dat voorkomt dat zij in de omgeving blijven leven zodat je uiteindelijk met hen toch een soort wij leven moet voeren.

x Dit onderscheid is gebaseerd op een onderscheid dat een moslimleraar aanbrengt bij het onderscheiden van mensen naar vers chillende geestelijke niveaux.

- Beseft. Ik probeer echter duidelijk te maken dat van een werkelijk en groot verschil in feite geen sprake is. Zoal is het ten hoogste gradueel en zeer persoonlijk.

Je kunt natuurlijk elk onderscheid wel maken, zelfs op geestelijk niveau. Ik ken mensen die denken dat een paus heiliger is dan een bisschop, die is weer heiliger dan een denken - behalve wanneer het bed is opgemaakt natuurlijk. En de deken is weer heiliger dan de pastoor, die op zijn beurt heiliger is dan de karelaan. En die is natuurlijk weer veel heiliger dan een gewoon gelovige. En die allen bij elkaargenomen zijn allen veel heiliger dan de arme heiligen.

Een dergelijke indeling geeft precies het zelfde idee. Men zoekt naar een soort vaste indeling, een soort hierarchie. Maar bestaat die wel werkelijk?

Het gegeven voorbeeld handelt wel degelijk over spirituele waarden aangezien heiligheid gelijk staat aan het "in het aangezicht gods leven." Ik koos echter een voorbeeld in bekende stoffelijke termen om verwarringen en misverstand te voorkomen en gelijktijdig de betrekkelijkheid vaneen dergelijke indeling duidelijk te maken.

Typierend in dergelijke gevallen is overigens steeds weer dat men wel spreekt over een geestelijke indeling, maar die in feite niet alleen op zuiver geestelijke zaken baseert maar er altijd weer uiterlijkheden als b.v. geloof rang, gedrag in op te nemen. Zo probeert men een hierarchie op te bouwen die, ongeacht het aantal klassen dat men telt, toch weer vergelijkbaar is met de materiele rangorde die ik in mijn voorbeeld mede genoemd heb.

Ik dacht dat ik alles snel en duidelijk uitdrukte, maar zoals blijkt is een double entendre niet altijd gemakkelijk te verstaan. Behalve natuurlijk op een bepaald niveau. Dan bemerkt een ieder het, maar men reageert er niet op tot je weg bent.

Wat ik in feite probeer te betogen luidt ongeveer als volgt: Er is eigenlijk maar één ik. Dit ik is de totaliteit, de godheid. Wanneer wij ons daarvan bewustzijn kunnen wij ons misschein wij-mensen noemen, want wij zien onszelf als deel hiervan.

Spreek je over zij dan plaats je jezelf daarbuiten of anderen er buiten. En je kunt jezelf niet buiten God plaatsen. Zodra je dus van zij spreekt als over iets wat apart staat van wij en ik verwerp en ontken je in feite de totaliteit of het deel zijn van die totaliteit waar je volgens mij toch bij behoort.

Mijn betoog probeerde verder duidelijk te maken dat elke mens, of hij dit nu toegeeft of niet, in de allererste plaats een ik-mens is. En wanneer je de hoogste bewustwording bereikt ben je dit nog. Alleen is het ik dat de mens nu ziet zijn innerlijk, uiterlijk, zijn eigen beperkte wereldje met mogelijk nog wat bezittingen er bij.

Heb je het hoogste bewustzijn bereikt, dan zeg je nog steeds ik, maar bedoelt daarmee dan het geheel van dit allerhoogste bewustzijn dat door je heen vloeit - wat dan naar ik denk toch wel een heel groot deel van de goddelijke kracht en wereld zal zijn.

Spreeken over wij betekent het erkennen van verschillen die net niet groot genoeg zijn om een scheiding te vormen, maar waarbij er nog zoveel verschillen zijn dat wij ons niet volledig één kunnen gevoelen, kunnen identificeren met het andere tot een geheel.

Zeg ik dus wij, dan heb ik iemand ten dele geadopteerd. Deze behoort bij mij, wij hebben iets gemeenschappelijk, Zonder dit kan ik geen "wij" zeggen.

Toch is en blijft het andere deel van die "wij" een ander. Er is geen perfecte harmonie, geen perfect samengaan en samenklinken denkbaar.

Wat te denken geeft wanneer je beseft dat in menig gezin, pa, ma en de kinderen over zich spreken als wij. En wie ziet merkt de ver en geschillen dan ook wel op.

Zij is op een afstand zetten, ontkennen zelfs. Ontkennen vooral dat "zij" behoren tot de zelfde wereld, dezelfde totaliteit als het ik.

Of het gaat om een stoffelijke totaliteit danwel een geestelijke? Ikmeen dat je hier geen wezenlijk verschil kunt stellen. Je kunt niet zeggen wij zijn hollanders en zij zijn surinamers wanneer je een hoger bewustzijn bereikt. Dan zul je zeggen: wij zijn, samen met alle erkende personen, mens. Op zijn minst zou je dan dus moeten zeggen: wij zijn allen mensen.

En vanaf het ogenblik dat je dit niet of onder voorbehoud doet faal je in mijn ogen. Indien u het dus vooral als een geestelijke indeling hebt willen zien zo zeg ik: hoe komt het dan dat er zoveel geestelijke indelingen zijn, meer nog dan stoffelijke? Kennelijk valt het de mens gemakkelijker dan een geestelijke wereld in te delen dan een stoffelijke. Is dat mogelijk omdat hij daarvan veel minder afweet?

Wees reeel. Wanneer je leeft op aarde zal elke indeling, welke dan ook, zo zij geestelijk gemaakt wordt, ook stoffelijke verschijnselen moeten tonen, ook in je eigen wereld kenbaar moeten zijn. En zolang die kenbaarheid dan alleen maar berust op een gelijkvormigheid van leer, uiterlijk, dan is dit voor mij niet echt. Dat is geen wij.

Eerst wanneer ik beseft: wat deze mens gebeurt gebeurt ook mij en wat mij gebeurt zal ook deze mens treffen ben ik zover dat ik wij kan zeggen.

Eerst wanneer ik geleerd heb, dat er geen "zij" bestaat, geen ander, maar geleerd heb dat alles terug valt op dat éne waarvan ook mijn ego deel uitmaakt kan ik misschien een werkelijk bewuste ik-mens zijn.

Het ikje waarmee je zo lang op aarde pleegt rond te lopen is dan natuurlijk allang vervluchtigd en verwaagd. sneller nog dan een druppel eau de cologne op een gloeiende kachel.

Dan blijft er alleen nog maar iets over als een geur van leven, het aldoordesemend bestaan waaruit je voortdurend put en waartoe je voortdurend weer terugkeert.

Zo bezien meen ik dat een indeling in ik, wij en zij mensen in feite verkeerd is tenzij als deel van een systeem. En zeker verkeerd wanneer wij tegen onszelf daarover bezig zijn. Het gaat er niet om wat voor soort mensen van welk geestelijk peil wij zijn, het gaat er om of "ik" in staat zal zijn al wat ik erken zo te beseffen dat ik weet, dat het ook deel is van mijzelf.

Bereik ik dit, dan heb ik ook bereikt de eenheid met de kracht die in alle dingen leeft, de kracht waaruit alle dingen ook steeds weer voortkomen.

Kijk, zo had ik dit willen zeggen. Ik kan het volgens u wel helemaal verkeerd gedaan hebben. Dus wanneer u commentaar hebt: kom maar op.

x U spreekt ook in ikvorm. Moet ik daaruit konkluderen dat de ik-vorm aan gene zijde door blijft gaan?

- Natuurlijk. Wanneer je pas overgaat zeg je: waar ben ik. Niet waar zijn wij of waar zijn zij. Waar ben ik. De klassieke vraag dus. Dan komt er de een of andere geest die je zegt dat je gewoon verder leeft.

Wanneer je in de hemel gelooft en die verdiend meent te hebben dan kijk je eens en zegt: dat zeggen zij nu wel, maar zij zijn gek. Wanneer blijkt dat daar maar steeds niets van komt zeg je uiteindelijk wel: laten wij eens met elkaar praten.

Kortom, het ikbeeld blijft bestaan. Ook ik heb dit ikbeeld, zeker wanneer ik mij manifesteer zoals op dit ogenblik. Ik ben wel verbonden met vele anderen en heb contact met hen. Maar daar gaat het hier niet om. Wij werken samen. Maar die wij betekenen voor mij dan toch ook weer een beetje een deel van het ik, want ik maak gebruik van de kennis en reacties van die anderen ook. Zoals die anderen op hun beurt waar nodig gebruik kunnen maken van mijn persoonlijkheidsinhoud.

Misschien meent u, dat ik beter "wij" zou kunnen zeggen. Maar dat zou dan een soort pluralis majestatis worden. Een koninklijk meervoud. Iets wat ik niet vind passen bij een uiting van geesten die beseffen dat zij precies gelijk zijn aan de mens, al leven zij in een andere fase van bestaan.

Ik zou over u als "zij" kunnen spreken. Maar dan schep ik een grens. Mogelijk is die er nu enigszins, maar dat gaat voorbij zodra u dood bent. Waarom zou ik mij dan ernstig bezig gaan houden met een zaak die toch zo failliet is?

Wat mij rest is dus een normaal taalgebruik, inclusief ik. Wil ik aangeven dat iets vanuit mij bestaat of in mij een standpunt of waarheid is zonder gelijktijdig te willen impliceren dat het ook uw waarheid behoort te zijn, zo zal ik wederom het beste ik kunnen zeggen.

x

Maar hebt u ook persoonlijkheid? Wanneer u spreekt met andere geesten, hebt u dan ook een zienswijze? Dat is een vorm van persoonlijkheid maar die leg je in wezen toch af wanneer je naar de andere kant stapt?

-

Dat denken heel wat mensen. Neen. Je legt je stoffelijke vorm af. De inhoud van je wezen - dit kun je nog niet eens als kennis vertalen hoor, het is eerder een vreemde mengeling van emoties en ervaringen - blijft bestaan en is datgene waardoor je anders bent dan of beter gezegd een andere inhoud hebt dan anderen.

Ni is het mooie daarvan dat, omdat wij allen een wat andere inhoud bezitten, wij toch genoeg gemeen hebben om elkander te begrijpen. En dit terwijl wij genoeg verschillen om elkander aan te vullen. Daardoor ontstaat dan die "wij" relatie die blijft bestaan tot alle zoe goed klikt dat de groep naar buitentoe een eenheid wordt. Dan is zij weer een ikheid geworden die eventueel weer later een verdere eenheid kan vormen met een deel van de rest.

Ik probeer duidelijk te zijn al is het moeilijk. Maar ik ben er nog niet zo erg aan toe als bepaalde anderen. Die moeten binnenkort een soort nota inleveren over bezuinigingen e.d. Dat is een veel zwaarder karwei. Maar ja, die ikjes leven naar ik meen hoofdzakelijk van de onduidelijkheid.

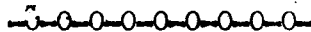
Geen politiek hebben zij tot mij gezegd toen ik hierheen ging. Wij weten dat het beter is zonder, maar ik kan er gewoon niet vanaf blijven. Een oud euvel overigens hoor. Vroeger was ik in een circus dol op ruiters, maar het allermooiste vond ik steeds de clowns.

Wanneer u zich dus afvraagt of ik persoonlijkheid heb zo is dit een deel van een persoonlijke inhoud die bij de andere delen van ons "wij" minder sterk is, maar bij mij wel zeer specifiek en sterk uitgedrukt bestaat.

Nu ja. Laat maar. Zijn wij er doorheen? Dan gaan wij pauzeren, vrienden. Mij was het een groot genoegen. Ik hoop maar dat u zich niet te zeer aan mijn wat vrije stijl hebt gestoten.

Ik ben nu eenmaal in mijn vorige bestaan niet bepaald een redenaar geweest. Ik heb wel veel gedaan maar minder gesproken dan mogelijk nuttig en zelfs nodig was. Dat kan dan wel eens de oorzaak zijn van het feit, dat ik tegenwoordig vaak meer dingen zeg dan in wezen noodzakelijk is. Neemt u daar nu maar genoegen mee. U weet dan meteen iets waaruit onder meer een persoonlijkheid kan bestaan, ook in de geest; een beetje te veel dat je nog niet kwijt bent en een beetje tekort dat je nog niet kunt aanvullen.

Goeden avond.

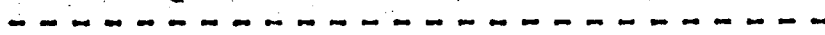

Goeden avond, vrienden.

Dit tweede gedeelte zullen wij voortzetten met eventuele onderwerpen zover de tijd dit toelaat en wij die ter beschikking hebben.

x

de zwarte gaten in het al en de werelden daarachter

-

Deze titel impliceert dat er achter zwarte gaten werelden zijn. Dit laatste zal om verschillende redenen onwaarschijnlijk zijn:

Een "zwart gat" is een plaats in de ruimte waarin alle straling wordt geabsorbeerd - inclusief licht - en waar zover men weet niets uit komt.

Dit nu is alleen mogelijk wanneer er daar in de ruimte een bijzondere kromming ontstaan is en deze zou, gezien de stand van de huidige wetenschap, het waarschijnlijkste ontstaan door een enorme massa en dus ook een bijzonder sterk zwaartekracht veld.

Men geeft dan, ook wetenschappelijk en terecht, de volgende verklaring voor dit fenomeen: Wanneer een ster van zeer grote massa uitdooft kan er een ogenblik komen van een kort en zeer fel opvlammen - een soort nova worden - waarna de massa terugvalt tot zij misschien $1/10.000$ ste van de oorspronkelijke omvang van de ster heeft gekregen. Er ontstaat een sterke verdichting, die de oorzaak is dat de materie nog steeds meer samenvalt en dichter wordt.

Het zwaartekracht veld, dat een dergelijke ster normaal gezien haar massa en snelheid bezit wordt nu eveneens kleiner en dichter in omvang rond de rest van de ster. Zo sterk wordt de aantrekkingskracht dat op de duur niets, zelfs niet het kleinste bekende deeltje, zich daaraan nog kan onttrekken en neervalt op de massa.

Het gevolg is een zwart gat. Waaruit duidelijk wordt dat er daarin geen sprake kan zijn van sterren en werelden en wat dies meer zij. Dit was dan het eerste punt. Nu het tweede.

Het is denkbaar dat, wanneer de veld dichtheid en de verhouding massa zwaartekracht een bepaald punt overschrijden, hierdoor een verschuiving van "dimensie" optreedt. Hierdoor ontstaat een bijzondere relatie met de eigen ruimte of eventueel met een tweede al - mits iets dergelijks bestaat.

Aannemende dat het eerste het geval is en mogelijk - aanwijzingen in die richting bestaan - dan moet worden aangenomen dat de ruimtelijke condities in de omgeving van een zwart gat bijzonder vreemd zijn en de normale ruimtelijke verhoudingen daar niet zoals anders zullen tellen. Dit kan o.m. slaan op afstanden e.d.

Het zou dan mogelijk moeten zijn om in de buurt van een zwart gat - maar nimmer in het zwarte gat zelf - plaatsen te vinden waarin een zodanig veldanomalie ontstaan is dat een ruimtevaartuig dat met zeer grote snelheid een dergelijk punt zo doorlopen hierdoor a.h.w. ruimtelijk verplaatst zou worden - een z-g. ruimtesprong.

Dit lijkt mij, gezien de gegevens die ik daarover heb verworven, waarschijnlijk. Het is zeer waarschijnlijk dat op genoemde punten zoals als op punten waar dergelijke anomalieën door andere oorzaken zijn ontstaan zich een soort knooppunt van velden bevindt waardoor men a.h.w. afstand kan afleggen zonder deze te doorlopen.

Hierbij schijnt het van groot belang te zijn dat de massa van het voorwerp dat de sprong maakt plus de snelheid die dit bezit een passend product opleveren. Je zou kunnen zeggen dat de massa-verhouding - snelheid doet een kleine massa tijdelijk reageren als een veel grotere massa - aangepast dient te zijn aan de afwijking van het veld, zodat dit tijdelijk zo sterk beïnvloed wordt dat hierdoor het sprongverschijnsel veroorzaakt wordt.

Afsluiten zij het mij toegestaan op te merken dat er dus geen sprake kan zijn van werelden die anders dan normaal achter de zwarte gaten liggen. Zwarte gaten zijn geen poorten naar een ander heelal of deel van het heelal.

Zij zijn in feite een natuurkundig fenomeen, veroorzaakt door bovenmatig sterke velden in een zeer beperkt deel van de ruimte. Wel kan worden gesproken over afwijkende verschijnselen in de omgeving.

Dus afwijkende ruimtelijke waarden en effecten als gevolg daarvan die ook in de omgeving van het zwarte gat plaats vinden. Evenzeer kan worden gesproken over vreemde verschuivingseffecten die in bepaalde donkere nevels voorkomen. Als voorbeeld noem ik de kolenzak(?)nevel.

In al deze gevallen hebben wij te maken met energetische veranderingen die kennelijk voeren tot plaats en besefsveranderingen onder zeer bepaalde condities.

Tot zover rijkt mijn kennis in deze. Verdere commentaren kan ik u dus moeilijk geven, maar indien hetgeen ik gesteld heb onduidelijk was kunt u aanvulling vragen.

x Een vraag die hier tegenaan ligt. Is er ook zo een zwaartekracht anomalie in de Bermuda driehoek?

- Neen. Indien dit het geval zou zijn zou de anomalie en dus ook het effect daarvan betrekkelijk konstant aanwezig moeten zijn.

Het zal u duidelijk zijn, dat dergelijke grotere veldanomalien zich langzaam opbouwen en dan een langere tijd moeten bestaan voor zij hun volle werkzaamheid kunnen bereiken.

Van de bermudadriehoek weten wij dat de effecten, zoals de witte zee, de nevel etc. gemeenlijk snel opkomen en niet langer duren dan gemiddeld 8 uren, ofschoon in uitzonderingsgevallen zij tot 36 uren bleven aanhouden.

Dit alles is door waarnemingen bewezen. Wij dienen dus aan te nemen dat in de bermuda driehoek moet dus sprake zijn van geheel andere effecten.

Wat betreft de verdwijning van gehele schepen en ook vliegtuigen zouden wij moeten stellen, dat dese niet redelijk is wanneer wij alleen maar uitgaan van de plotseling optredende zeer dichte nevel en de daarmee gepaardgaande plotselinge verkleuring van de zee.

Nu schijnt dit laatste te wijzen op een bijzondere onderzeese activiteit. Het gaat hier om verschijnselen die op 6 of 7 plaatsen in de wereld regelmatig voor zouden komen. Maar daar de zee hier het drukste bevaren is ligt onder mensen natuurlijke de nadruk op de bermudadriehoek.

Er bestaat hieromtrent een verhaal, voor de volledige juistheid daarvan kan ik echter niet instaan. Daar het echter door sommigen van ons als juist wordt aangenomen ben ik zo vrij het hier weer te geven.

Er zouden in de atlantische periode mogelijkheden zijn gevonden om elektrische energie af te tappen - waarschijnlijk in de vorm van statische electriciteit of lading - uit de aardatmosfeer.

Dit geschiedde volgens het verhaal door op zeer grote hoogte en waarschijnlijk op de grens tussen tropos en stratossfeer bepaalde voorwerpen in omloop te houden. De kracht, de lading die deze voorwerpen daar verkregen zou men doen ontladen op speciaal daarvoor gebouwde torens.

Men spreekt hier van pyramiden waarin zich een aantal bijzondere machines bevonden zouden hebben. Dat moest dan ook wel wanneer men deze vorm van elektrische energie wilde omzetten en /of opslaan.

Op deze pyramideachtige torens zou zich een bijzonder sterk geïsoleerde antenne hebben bevonden, daarbij of daarin ook nog een soort reserve machine die op aardkracht, mogelijk vulkanische kracht, zou werken en eveneens energie op zou kunnen leveren.

Het verhaal gaat nu verder met de opmerking, dat deze voorwerpen in de atmosfeer wel niet meer aanwezig zijn, maar dat door atmosferische veranderingen zich op de plaats waar zij eens omliepen nu zoveel stof beweegt dat hierin vooral rond de evenaar soms zeer sterke statische ladingen zouden voorkomen.

Dergelijke ladingen zouden nu, door malfunctionie van een nog enigszins werkend apparaat - bijna niet voorstelbaar, maar men zegt dat het zo is - andere installaties die zich binnen in een pyramide in het gebied van de bermudadriehoek geactiveerd worden. Kracht zou worden opgenomen en eigenaardige veldverschijnselen zouden ontstaan, gelijkende op een sterke magnetische storm.

Dit alles zou invloed hebben op de kleinste levende wezens in de zee, de water temperatuur en beweging. De temperatuursverhoging zou het dan zijn, waardoor de plotselingen sterke verdamping, de nevel, ontstaat.

Men stelt nu, dat hierdoor onder omstandigheden ook een poort wordt opengemaakt tussen deze en andere werelden. Men spreekt over een " dimensiepoort" die echter niet noodzakelijkerwijze behoeft te voeren naar werelden buiten het eigen heelal, maar evengoed toegang zou kunnen geven tot de ruimte of een planeet elders in dit al zodra daarmee een soort kongruentie midsels het veld plaatselijk bereikt zou worden.

Ik geef u dit verhaal zoals het mij is gegeven. Ik kan persoonlijk niet voor de juistheid of betrouwbaarheid hiervan instaan. Een mate van waarschijnlijkheid heeft het volgens mij wel, anders zou ik het niet geciteerd hebben.

Het lijkt mij n.l. de enige verklaring te zijn die alle fenomenen die gekonstateerd werden omvat, inclusief de soms kennelijk selectieve verdwijning waarbij soms de levende wezens verdwijnen en schepen niet, terwijl in tenminste 3 andere gevallen mensen werden teruggevonden in zee, terwijl zij voor hun ontwaken in het water geen verklaring hadden en het schip niet meer terug te vinden was.

Ik hoop dat deze beantwoording u voldoende is.

x Ik heb gehoord dat deze pyramides inderdaad ontdekt zijn door een diepzee duiker.

- Daarvan is mij helaas niets bekend. U zult mij dus vergeven dat ik mij daaromtrent ook niet kan uitlaten.

x Is het mogelijk dat men vanuit een andere dimensie op een bepaald ogenblik weer terugkeert naar de eigen wereld? Verdwijnen door dematerialisatie, weerkeren door rematerialisatie waardoor men weer als mens kan functioneren. Of is dit onmogelijk?

- Ten aanzien van onze wereld is dit laatste in ieder geval denkbaar. Ons is bekend dat een lichaam - waarin dan nog alle levensfuncties aanwezig behoren te zijn, dus geen sprake van absolute dood maar mogelijk wel van klinische dood - door de kracht van de geest in stand kan worden gehouden en tot ongeveer 40 uren nadien in zijn bestanddelen kan worden ontbonden zonder dat dezen hun onderlinge relatie of verhoudingen geheel verliezen.

Het betreffende lichaam is dan voor een mens a.h.w. niet zichtbaar meer en kan worden opgetrokken tot het een soort krachtwolkje wordt op de grens van het astraalgebied.

Van hieruit is het dan inderdaad mogelijk om, bij aanwezigheid van voldoende energie, het lichaam terug te projecteren. Het zal dan weer herontstaan op de plaats waar het gedematerialiseerd werd en kan dan weer bezielde worden.

Maar onog enige tijd daarna zal het lichaam een bijzonder hoge lading levenskracht bevatten. Wanneer de normale levensenergie gesteld wordt op 220 volt zo bedraagt zij dan enige tijd rond 35000 volt. Het zou dus gevaarlijk zijn zo iemand aan te raken en ook de persoon zelf zal op moeten letten niet te plotseling deze energie af te laten vloeien.

Dit is mijn bekeer . T.a.v. de z.g. dimensie-poorten ben ik minder zeker. Het is denkbaar dat iemand door zo een poort terecht komt in een andere wereld. Dan is het ook denkbaar dat zo iemand met dezelfde massa en snelheid zich wederom zal bewegen in de richting van een tijdelijk tussen uwe wereld en die andere wereld bestaand veld.

Indien het veld slechts twee werelden beroert zal onder die omstandigheden die persoon ongetwijfeld weer op uw wereld in verschijning treden en alles wat daarbij materieel aanwezig was - mits hij dit natuurlijk bij zich had - weer terugbrengen. Dit laatste lijkt mij zelfs een noodzaak gezien de noodzakelijke gelijkheid van massa en snelheid.

Wel ben ik van mening dat dergelijke overgangen tussen werelden voor de betroffenen een zeer grote psychische schok zullen betekenen zodat altans voorlopig en tijdelijk met een zeer grote amnesie rekening moeten worden gehouden.

Indien zo iets al eens gebeurd is vormt deze geheugenzwakte volgens mij de verklaring voor het feit, dat wel omtrent verdwijningen maar niet omtrent latere terugkeer gegevens voorhanden zijn.

Voldoende? Hebben wij nog een ander onderwerp?

x de natuurkundige bewijsbaarheid van het occulte

- - - - -

- Natuurkundig kun je het occulte niet bewijzen, wel het bestaan van "iets" wat mogelijk het occulte insluit of daarvan deel uitmaakt. Om U enkele typische voorbeelden te geven:

Wanneer materialisaties plaats vinden wordt daarbij als tweede energiebron een deel van de luchtenergie - warmte - verbruikt. Dit betekent dat op het ogenblik van een dergelijk fenomeen een ongelijkmatige maar meetbare reeks van temperatuursdaling zal kunnen worden gekonstateerd in delen van de ruimte waarin het fenomeen zich afspeelt. Deze dalingen zouden, uitgedrukt in graden celsius maximaal rond 4 graden bedragen en minimaal $\frac{1}{2}$ graad wanneer wij uitgaan van een aanvangstemperatuur van 20 tot 22 graden.

Dit effect zal dus meetbaar zijn. Maar daarmee is nog niet bewezen dat het verschijnsel op enigerlei wijze geschiedt in overeenstemming met de occulte verklaringen. Men toont alleen aan, dat bij het ontstaan van het verschijnsel ook warmte energie werd onttrokken en waarschijnlijk omgezet in iets anders.

Het zal u wel duidelijk zijn, dat andere occulte zaken al even moeilijk te bewijzen zijn. Wanneer je probeert het bestaan van telepathie aan te tonen zoals Rhine heeft gedaan, is het wel degelijk mogelijk aan te tonen dat er iets bestaat. Zodra je echter wilt aantonen dat dit verder gaat dan middels enige toevalsrekening waarschijnlijk kan zijn kom je in moeilijkheden. Zoals gebeurde.

De moeilijkheid ligt in het feit dat je wel kunt aantonen dat er iets bestaat, maar niet wat het is en wat er precies gebeurt. Kom je met veronderstellende verklaringen die je probeert te onderstrepen met statistieken van genomen proeven, dan zul je al snel moeten ontdekken dat indien je je mede baseert op bepaalde in de na uurkunden bekende golf of stralingsverschijnselen, de natuurkundigen de juistheid van de grafieken aan zullen vechten, terwijl de deskundigen op gebied van grafieken weer je verklaring aanvechten.

Alle deskundigen kortom vallen je stelling en bewijs aan en steeds weer op die punten waarop zijzelf in feite het minst deskundig zijn.

Want bewijsbaarheid is iets wat meer eist dan men wil stellen.

Om tot een sluitend en erkend bewijs te komen dienen niet alleen de feiten van het bewijs aangetoond worden, maar het bewijs als geheel inclusief de stellingen zal ook aanvaard moeten worden.

Het zal u duidelijk zijn dat juist t.a.v. de occulte fenomenen en de daarbij optredende verschijnselen vooral ook vaak andere verklaringen of zelfs ontkenning van geldigheid voor velen veel eenvoudiger zijn dan erkenning of onderzoek.

Spreeken wij b.v. over mediamiciteit en kunnen wij aantonen dat tijdens de trance de persoon ook inderdaad bepaalde veranderingen vertoont. Zb kan de onwillige nog altijd spreken over een bepaalde vorm van hysterie met lichamelijke gevolgen en zo de oorzaak van het fenomeen b.v. terugzoeken in het onderbewustzijn van de proefpersoon.

Hebben wij te maken met ehelderziendheid dan kun je nog altijd stellen, dat de helderziende in de waarneming dermate onnauwkeurig is dat het erkennen vaneen waarneming als zijnde geheel echt en juist niet van enige willekeur ontbloot schijnt te zijn. En zo kan ik nog wel even doorgaan.

Ik meen dan ook dat het enige op den duur aanvaardbare bewijs niet kwalitatief, maar vooral kwantitatief zou moeten zijn. Om het bestaan aan te kunnen tonen zou men verder altans voorlopig moeten afzien van een poging tot verklaren van het fenomeen. Men zou het gebeuren moeten registreren en dan moeten proberen het gebeuren als zodanig nader te definiëren, niet zich allereerst bezig houden met de mogelijke oorzaak er van.

Elke mens die occulte gaven heeft werkt immers daarmee vanuit eigen persoonlijkheid en gesteldheid, bezit aan die persoon eigen bijzondere mogelijkheden en tekorten.

Het zal uzonder meer duidelijk zijn dat alleen hierdoor al de voorwaarden voor het ontstaan van een fenomeen van persoon tot persoon en zelfs van dag tot dag kunnen veranderen.

En daarmee staan wij voor een bijna onmogelijke taak wanneer het gaat om het leveren van een bewijs op natuurwetenschappelijke basis: het is niet mogelijk onder gelijk condities en bij herhaling het gelijke fenomeen tot stand te brengen.

Ik vrees dus dat wij, wat dit betreft, voorlopig nog wel even zullen moeten wachten. Wel zijn er gelukkig enkele andere benaderingen en ontwikkelingen in de laatste tijd gaande - op meer technisch terrein - die een ondersteuning zouden kunnen vormen voor bepaalde verklaringen t.a.v. occulte fenomenen. Maar zelfs hier gaat het eerder om een ondersteuning van bepaalde stellingen, niet om het leveren van een wetenschappelijk vlekkeloos bewijs.

Ik wijs op het volgende: Men is er in geslaagd middels een receptor die geplaatst was in een kooi van Faraday signalen op te vangen die, bij een versterking met de factor 50.000, inderdaad "geestenstemmen" lieten horen zoals ook bij bandopnamen met bepaalde techniek elders werden geproduceerd. Deze "stemmen" waren in dit geval wat minder vervormd en minder onkenbaar dan bij dergelijke opnamen het geval pleegt te zijn, maar door de sterke en niet geheel uitfilterbare ruis kleven aan de ontvangen signalen nog wel enkele bezwaren.

Het feit dat dit niet altijd of met vaste regelmaat mogelijk bleek is voor verdere publicatie van deze proeven voorlopig nog een belemmering. Men zoekt op het ogenblik nog steeds na of en hoe in deze magnetisch en electrisch afgeschermd ontvanger signalen zouden kunnen doordringen.

Zou men er toe overgaan een verband te leggen tussen de aanwezigheid bij de proeven van bepaalde personen en het optreden van bepaalde stemmen dan zou men mogelijk een beter inzicht krijgen. Het gaat hierbij overigens over in Rusland - Odessa - genomen proeven.

Een andere soort proef wordt op het ogenblik nog steeds genomen in Italië. Hierbij gaat het om het scheppen van een soort veld dat van invloed zou kunnen zijn op het genezingsproces van patienten.

Stel u voor dat middels stelsels van draden in plafond en vloer van een bepaald vertekt een soort condensator effect wordt gewekt waarbij de patienten zich dus a.h.w. binnen het dielectricum bevinden. Op de draden komt een spanning te staan, zij het gelijkstroom van verschillende sterkten, zij het wisselstromen van verschillende frequenties. Men meent binnenkort aan te kunnen tonen dat bij bepaalde spanningen en frequenties bepaalde soorten patienten sneller en beter genezen.

Deze experimenten lopen nu reeds rond 10 jaren. Maar daar men wel versnelde genezingen heeft gekonstateerd maar geen algemeen geldende regels heeft kunnen stellen, laat staan een redelijke verklaring voor het fenomeen heeft kunnen vinden staat alles ook hier, zover het bewijsbaarheid enz. betreft op natuurkundige basis, nog in de kinderschoenen.

Ten laatste wil ik u wijzen op een aantal proeven die op het ogenblik in Californie worden genomen. Hier probeert men - vermoedelijk tot het experiment door bepaalde gebeurtenissen in Schotland aangevoerd - door het denken van mensen de groei van planten te beïnvloeden. Dit gebeurt in klimaatkamers, zodat de omstandigheden gelijkblijvend en controleerbaar zijn. Er wordt gewerkt met vooral groepen studenten. Meerderen van hen behoren tot scholen of sekten, waardoor kan worden aangenomen dat zij getraind zijn in concentratie, het uitstralen van bewondering, sympathie, rust enz.

De proeven zijn nog niet met goed succes zo vaak herhaald dat van enige werkelijke bewijskracht kan worden gesproken, maar toch verscheen kort geleden in Pasadena kortgeleden een kleine publicatie waarin wordt gesteld dat, op grond van de reeds genomen proeven, kan worden aangenomen dat plantengroei zowel door muziek als door gedachtenkracht kan worden beïnvloed. Door veranderingen in muzikaal ritme, maar ook van overwegend denkbeeld, zou een snelle verandering in de plantengroei bovendien bereikt kunnen worden.

Ik meen dat dit alles te samen er op wijst dat veel van hetgeen nu nog duister of occult heet langzaamaan, zij het dan niet langs occultistische of spiritistische wegen, iets van zijn duisternis begint te verliezen.

Oorzaken zal men voorlopig nog wel niet geheel en bewijsbaar leren kennen, maar men zal meer en meer moeten aanvaarden dat bepaalde z.g. occulte fenomenen reeel zijn en dus niet in de eerste en voornaamste plaats op bedrog behoeven te worden onderzocht, maar moeten worden onderzocht op werking en zo mogelijk ook oorzaak.

Denkt u dat de stralingen waaraan dergelijke zaken worden toegeschreven op de duur ook met instrumenten meetbaar zullen worden zoals met kosmische straling het geval was?

In feite kun je sommige van die "stralingen" al aantonen, ook al kun je nog niet bewijzen dat zij b.v. een essentieel deel zijn van b.v. een telepathisch contact.

Ik verwijs hier naar proeven die in Riga, Letland, genomen zijn. Het ging daarbij om veronderstelde telepathen.

Hierbij werd gebruik gemaakt van een encephalograaf. Met de encephalogrammen kon worden aangetoond dat er een bijzonder sterke activiteit ontstond in een zeer bepaald deel van de hersens - rechts frontaal op de grens van de hersenlobbe - op het ogenblik dat de proefpersoon probeerde een bepaald beeld aan een ander over te brengen.

Wanneer er van enig succes daarbij sprake was kwamen in de versterkte uitslag van dit controlepunt na langere tijd heftige uitslag opeens twee, soms drie, sterke pieken voor, waarna de uitslag snel terugviel tot normaal of iets daar boven.

Waarmede ik maar wil zeggen, dat meetbaarheid in dit opzicht kennelijk reeds bestaat zover het de toch geringe microstromen betreft in de hersenen. Gebruik werd gemaakt van schijfcontactjes met geleidende zelf. Het localiseren van het deel van de hersenen dat bij dergelijke spanningen bijzonder actief is was binnen redelijke grenzen mogelijk.

Maar men zal eerst moeten leren het frequentiebeeld te ontleden - en dit zal van persoon tot persoon nogal eens verschillen - voor men in storingsvrije ruimten met zeer gevoelige apparaten de aanwezigheid zonder persoonscontact of zelfs op enige afstand zal kunnen meten.

Maar wat andere fenomenen betreft: men zal naar ik meen eerst moeten leren de vibratiegebieden van elkaar te scheiden en de verschillende intensiteiten en frequenties daarbij optredende te meten voor van enige bewijsbaarheid en betrouwbare meting sprake kan zijn.

Het gaat hierbij overigens niet om een straling, maar om vibraties die worden gewekt in een overal aanwezig veld dat als een soort tussenstof dient.

Maar gezien dit alles lijkt het mij in afzienbare tijd toch wel mogelijk om versterkers te bouwen waarmede het bestaan van het basisveld aantoonbaar wordt en het bestaan van deze trillingen daarin duidelijk aantoonbaar kan worden.

Men zal dan in ieder geval een onderscheid kunnen maken tussen paranormale fenomenen en de normale fenomenen, die een dergelijke trilling niet of minder gericht en gekoncentreerd vertonen. Mogelijkheden liggen op dit gebied er volgens mij zeker wel. Of men in de eerste tijd daartoe al zal komen is iets anders. Dat durf ik u niet te zeggen.

Hiermede moet ik mijn bijdrage helaas afbreken. Ik hoop dat u de mogelijk te korte verwerking van uw onderwerpen goedgunstig hebt willen aanvaarden en dank U voor uw aandacht

Goeden avond.

d.d. 26 maart 1982

(eerste spreker alles geredigeerd en van herhalingen enigszins ontdaan, tweede spreker volledige tekst van twee onderwerpen weergegeven, een zeer kort behandeld onderwerp weggelaten.)

N . B .

In verband met een korte vakantie voor het medium komen de vrijdagsbijeenkomsten op 9 en 16 april te vervallen.

U wordt verzocht alle eventuele bezoekers van de Orde hiervan op de hoogte te brengen. Tevens zullen uit de aard der zaak in de week van 16 tot 23 april en 9 tot 16 april geen Stemmen verschijnen.